

რედაქცია

ბელის-მომწერა... თულისში... გარეშე... „დროება“... შანი: 9 მან. ხმის თვისა... 3 მან. 5 მან. გრთის თვისა... 1 მან.

დროება

გამომდის ყოველ-ღამე ორშაბათს ბარად

შანი განსაზღვრული

დროებას... 1 მან. ხმის თვისა... 3 მან. 5 მან. გრთის თვისა... 1 მან.

ნახმარ წლის ხელის-მომწერა.

ნახმარის წლით, ე. ი. 1 ივლისიდან 1882 წლის დამლევამდინ

„დროება“

ღირს გავსავნით 5 (ხუთი) მანეთი

ხელის-მომწერა მიიღება: თულისში — გალაგინის შროსუქტუე, თ. ივ. გ. ხელის-მომწერის სახლებში, ვაჟებს ქვემოთ. მთიანში — ჭილაძეების წიგნის მაღაზიაში. ქალაქს გარეშე მისოგორეთათვის ადრესი: Тифлисъ, редакция „Дროება“.

ბელგრადა

„ხელის-მომწერის ტელეგრაფის სააგენტოსი“

კატერბურლი, 21 ივლისს. „მძარ-ტობის მოამბეში“ დაბეჭდილია, რომ თ. ვიასეისი დამტკიცდა ბეჭდ-ს საქმეების გამგებების ჯიფრისად.

ვლგმა და წარდინში სახელმწიფო-ის განყოფილება დაწესდა

გას. „ბეტერბურდის ლისტოვს“ ვლ-ასად მიერ უფლება ცალკე-ბმების გასვლად.

მოსკოვი; 21 ივლისს. გუშინ სა-ბამს დახურა მწარმოებელთა გრუ-ბა.

პარიში, 21 ივლისს. ინგლისმა ბრა სამხედრო გემი გავსავნა კო-რეა და იგივე უფლება მოითხოვა, რაც ამერიკასა აქვს.

სტამბოლი, 21 ივლისს. რუსეთმა კომარცხადა, რომ კონტრენტაში ის მონაწილეობას არ მიიღებს; მხოლოდ-ბრადეს სუგის ანხის შესახებ აქ-ნის სჯა, მაშინ ისიც გაერევა ამ სა-ტრენტად სჯაში.

დროებისა ფელტონი, 24 ივლისი

ღრამა ლინცუი

(ნათარგმნი)

გენა, 21 ივლისს

სამინელი რომანტიული ტრაველია-ბა ამას წინად ლინცის მოახლო-ებით.

ალაგი მოქმედებისა არის მშვენიე-რი ჩრდილოვანი ბალი ბრწყინვალე-სასახლისა, გრადე ტუდენგაიების, მტენგეიმში.

მპირნი — ორი ლამაზი ფრანკუზის-კალი: მარია ლამენი, 20 წლისა და-ნა რენელი 26 წლისა. მენი მო-ტუნენ მენაში საცხოვრებლად და აი-ტულად მოიკლეს თავი, სურნელო-ვარდებსა და ათასფერ ყვავილებს-შე. ღრო, რომელიც ამით ამოირ-ბის სასიკედიოდ — მშვენიერი თიბა-თის მთვარიანი ღამე. მიზეზი — უბე-

ლონდონი, 21 ივლისს. აღმირაღს-სემურს ბრძანება მოუვიდა, რომ აბუქინის დათმობა მოითხოვოს და თუ არ დაუთმონ ეგვიპტელებმა; ზარ-ბახანი დაუშინოს. მინისტრმა განო-ახსადა საზოგადოებათა ზალატში, რუსეთმა თავის ელჩს მისწერა, რომ იმავე წესით მიიღოს კონტრენტაში მონაწილეობა, როგორც ადრე იღებ-და.

კატერბურლი, 22 ივლისს. რეცხ-ლის გემს „ზაბაიას“ ბრძანება მოუ-ვიდა, რომ დაუყოვნებლივ წავადეს ჯდენში დაღუპულ გემს „მოსკვის“ ზასაჟინების მოსაყვანად.

საქართველს ეგზარხოსად დანიშ-ნა კაპინევის ეპისკოპოსი ზავლე.

ღლიური

მაღალ ყოვლად-სამღებლო ეგ-ზარხოსი იონიკე ამ თვის 20 ჩამობ-ძანდა მარტყოფილად, სადაც იყოფე-ბოდა ამ ზაფხულს (და არა პატი-გორსკს, როგორც ამასწინად რუსეთის გაზეთები სწერდნენ). მარტყოფი ქა-ლაქილამ ოცს ვერსზეა და იქაური

ღური სიყვარული შეუწოდებლის „რა-ინდისა“ და ცხოველი მშობლიური სიყვარული ახალ-დაბადებულისა და კდევე გულითადი სიყვარული მეგობ-რისა. პირველი მოქმედი პირი ყმაწვი-ლი კაცი 23 წლის, არისტოკრატი, პატრონი ამ სასახლისა, ვრაფი ბენ-რიხი ტუდენგოვე, რომლის გამარობასაც შეადგენდა მხოლოდ ის, რომ ესყო მი-ზეზი ორი საცოდავი ქალის სიკვდილი-სა, რომლის შემდგეც, რასაკვირვე-ლია, ამას შერჩება „პირველი საქრ-მის“ სახელი, თუმცა კი კაცი კაცო-ბით არა და მხოლოდ დიდი გამოჩე-ნილის გვარის შვილობით...

იანვარში, 1881 წელსა, ყმაწვილი და ძრიელ ლამაზი ქალი მარია ლამენ (სცენის სახელი — მარი ლამონი) მო-ვიდა პარიჟდგან მენაში, გალობის სასწავლებლად და ოპერაში სამღერ-ლად. მარია ლამენი, ქალი ფრანკუ-ზული აქტრისისა, პარიჟში გამოვიდა

მონასტერი, სოფ ლი და ტყვანი და-გლი საზაფხულო ადგილად ამორჩე-ულთ აქეთ ვგზარხოება ისიდორეს-გან მოყოლებული. (ისიდორემ გა-ნახლებინა მარტყოფის მონასტერი).

მაღალ უსამღებლოცი იონიკე, როგორც გაევიგეთ, კერას სიონში მწირველია უკანასკნელად. წირვის შემდეგ გამოეთხოვება პრეესს. სამ-ღებლოება თავის სახლში მიწვეუ-ლი ჰყავს სადილად და გამოსათხოვებ-ლად; სამღებლოებას 22 სადილი ჰქონდა სემინარიაში. 26 ანუ 27 (ორშაბათ-სამშაბათს) წაბძანდება ქ-ლაქილამ შლადიკავახის მხრით.

ამ ჟამად აქაურ სინოდის კანტო-რისთვის გარდაუცია საქმეებ. მსლა ქლაქში არც ერთი ეპისკოპოსი არ იმყოფება: ვიკარი, ყოვლად სამღ-ებლო პლექსანდრე ბურიაშია დრო-ებით დანიშნული.

რამდენიმე ცნობა საქართველოს ეგზარხოსებზე.

უკანასკნელი კათოლიკოსი საქარ-ველოსი ანტონ მგორე (მარკლე II მგორე-ძე) 1811 წელს 10 მკათათვეს დათხოვნილ იქმნა გიზეზისა გამო-სხვისა-და-სხვისა. დანიშნულ იქმნა ეგზარხოსის სახელით საეკლესიოს გა-მგებლად მცხეთის და მართლის მი-ტროპოლიტი მარლაამ (თეადი — მრის-თეთ განი). ეს განაგებდა საქართვე-ლოს ეკლესიას 1817 წლამდე. ბარ-დაიცვალა მოსკოვს 1830 წ.

მეორე ეგზარხოსი იყო მიტროპო-ლიტი თეოდლაქტე 1817 ვიდრე 1821 წ.

მესამე ეგზარხოსი — მთავარ-ეპისკო-

პირველად მომდგრლად ოპერაში, რამ-დენჯერმე მიწვეული იყო ლონდონ-ში და თავის მშვენიერის ხმით და გა-რეგანი შეხედულებით, ძრიელ კარ-გად იყო მიღებული თეატრულ საზო-გადოებაში.

მენაში მისელის უმალ იმან დიწყო მუზიკის და სიმღერის სწავლა ერთ გამოჩენილ პროფესორთან, რომელიც დიდ დ იმდობდა თავის შეგირდის ნიჭიერებით და ეძახდა იმას „მომა-ველი პატრი“.

მარია ლამენს მოჰყვა მენაში მეგობ-ბარი, რომელმაც გაუწია ერთგულე-ბა სიცოცხლეში და სიკვდილშიც. ეს იყო ანა რეიელ, შეზბურდიღენე-პატრონი პატრი ნაშულისა.

ლამენის ქალი იყო წყნარი ხასია-თისა, სათნო და მზარული, იმის მკა-ვობარი ხანდისხან ავად-მყოფობდ-მ ლანხლოით და ყოველდღე უყუ-რებდა კაცობრიობაში ზღა სიცოცხ-ლე.

პოზი იონა 1821 წ. ვიდრე 1832 წ.

მეოთხე — ეპისკოპოსი სარატოვის მოსე 1832 ვიდრე 1834 წ.

მეხუთე — მთავარ ეპისკოპოსი მე-გენი 1834 წ. ვიდრე 1844 წ.

მეექვსე — მთავარ ეპისკოპოსი ისი-დორე დანიშნა 12 ნოემბერს 1844 წ. და გადაყანილ იქმნა ძიევის მი-ტროპოლიტად 1858.

მეშვიდე — ეპისკოპოსი პოდოლისა და ბრესლოვისა მესევი დანიშნა 1858 წ. განაგებდა 1878 წლამდე.

მერვე — მთავარ ეპისკოპოსი იონა-ნიკე 1878 წლიდან 1882 წლამდე, როდესაც გადაჰყენო მოსკოვს.

ჩვენ შევიტყუეთ, რომ ამ მოკლე ხანში ბ. შ. შიქინძეს შეთანხმების მო-ნასტერში აუწერია განსვენებული ტარასი არხიმანდრიტისაგან დატოვე-ბული ქართული ძველი ხელთ-ნაწერი წიგნები, რომელ „წიგნთ საცავიც“ აღრიდგანვეა ცნობილი და ქებული.

მეცნობებენ, რომ იქ ბევრი ისეთი წიგნები აღმოჩენილია, რომლებიც როგორც საქართველოს სამოქალაქო ისტორიებში აგრეთვე სალიტერატუ-როშიც არსად იხსენებიათ.

ამ დღეებში გამოვა ბატონი შვილის პლექსანდრეს-ძის ირაკლის სახსოვარი წიგნი.

ჩვენ გვწერენ, რომ შეთანხმების მონასტერში მყოფს ერთ ბერს სახე-ლად ნიკო ჯობინაშვილს მშვენიერად შეუწავლია განსვენებული ტარასი არხიმანდრიტისაგან ქართული „ხელო-

რესაც. მართაგენი სცხოვრებდნენ წყნარად და განმარტოვებულნი. იც-ნობდნენ აქაურ საფრანგეთის ელჩს და მარია ლამენმა ერთხელაც მიიღო მონაწილეობა დრამატულ წარმოად-გენაში, რომელიც წარმოდგენილი იყო საფრანგეთის ელჩის სასახლე-ში.

ზამთარში 1881 წ., მარია ლამენა გაიცნო, ელჩის სასახლეში ყმაწვილი გრაფი, ბენრიხ ტუდენგოვე, რომელ-მაც დიდის ვულ-მოდგინებით დაუწყო არსიყობა მშვენიერ ფრანკუზის ქალს. შედგე ამ არსიყობისა, რადგანაც გრაფმ არწმუნებდა ქალს, რომ უფვე-ლად ჯვარ დაიწვრდა, იყო ორსუ-ლობა ლამენისა. მეგრამ, დეე თითონ ლამენმა გიამბოთ თავისი ამბავი. იმან დასტოვა მრავალი წერილები და გრძე-ლი ანდრძი:

„მე მივალ ლინცში — სწერს ლამე-ნი — რომ აქ შევხვედ ბენრიხს, რო-

ჩართულია წერა, (როგორც ხუცუ-
რი, აგრეთვე მხედრულიც). მსგე-
ბერი აღგენს ქართულს „დღეანო“. **რამდენიმე „ხელ-ჩართული“ ნაწერი ტფილისშია ჩამოუტანიათ.**

* *

ბაზეთი „შრომა“ იწერება:

„ამ დღეებში ელიან აქ პნანოეს, რომელმაც უნდა წარუდგინოს მუ-
თაისის უფროსს ნოტარიუსს დასამ-
ტკიცებლად ის ნასყიდობის წერილი,
რომლითაც მას შეუძენია თავადის
მირსკისაგან მისი აჯამეთის ტყე და
სახნავ-სათესი მიწები, მისი ყოველივე
მამული მუთაისში რკინის გზის სტან-
ციის და ტფილისის ქუჩის შუა მდე-
ბარე, და აგრეთვე სოფ. ბაღდათს,
სადაც მის შენობებში იმყოფება ერთ-
ში სამსაჯულო, მეორეში მსაჯულო
სცხოვრობს და მესამეში გამოძიებე-
ლი. ამასთანავე პნანოეს უყიდნია
მისგანვე ბაქოში მდებარე მისი ნაფ-
თიანი ადგილი. როგორც ამბობენ
მთლად ამ მამულებში მას მიუცია თ.
მირსკისათვის 470,000 მანეთი, ესე-
იგი სამიათასის თუმნით იმაზედ ნაკ-
ლები, რასაც მისი ბრწყინვალე მუ-
თაისის გუბერნიის თავად-აზნაურობას
და გლეხ-კაცობას მარტო აჯამეთის
მამულში სთხოვდა. მირსკის მამულის
შეძენით ეს მილიონერი პნანოეი შე-
იქმნა თითქმის მთლად აჯამეთის მე-
საკუთრედ და მებატონედ. ღიდად შე-
წუხებულნი არიან ამაზედ ამ აჯამე-
თის გარშემო მდებარე სოფლები: ეს
აჯამეთი, მათი სულის დგმა, დღეს
ამ ბატონის ხელშია; ეს მთელის გუ-
ბერნიის უძვირფასესი განძი, ეს სამე-
ფო ტყე, სიერცი 20,000 ქვევზედ
უმეტესი, შეიქმნა ერთის კაცის სა-
კუთრებად, რომელიც სცხოვრებს მოს-
კოეში, სადაც უნდა გაეგზავნოს ხოლ-
მე იმას ყოველ წლივ ამ სამეფო მამ-
ულის ბევარი რამდენიმე ათასი თუ-
მანი. მარცხის ტყის საუკეთესო ნა-
წილიც თას ხუთასი ქვევა, რომე-
ლიც შანდინოებსა ჰქონდა მიცემული
ბორჯომის ტყეში მონაწილეობის სა-
მაგიეროდ ამას წინეთ უყიდნა ერთს

პრუსიის ხემწიფის ქვეშევრდომს ნე-
მესს. უნდა აღვიაროთ, რომ სწო-
რედ ამ ჩვენის ქვეყნისთვის დიდი
უბედურება არის, რომ ეს დაუფასე-
ბელი ტყეები, ეს განძი, ურომლისო-
დაც მოუხერხებელია მის გარეშე
მდებარე სოფლების ცხოვრება, ისე
გაიყიდ-გამოიყიდა, როგორც ერთი
ბაზარში გასასყიდი საქონელი. ბეი-
კერს ასე ადვილად როგორ შეეწვია
მთავრობა ამისთანა მამულებს! ამ
მამულების ასე გაყიდვით ახლო-მან-
ლო სოფლებში მცხოვრები გლეხები
განდნენ ამ ტყეების პატრონების არა-
თუ დროებით, არამედ სამუდამოდ
ვალდებულ ყმებად. ძნელი წარმოსა-
დგენელი რამ არის, თუ რა მდგომარე-
ობაში ჩაცვივდებიან ამ ტყეების
შემაყურებელი გლეხები, როდესაც
ეს ვაჭრები, სომეხი და ნემეცი, მონ-
დომებენ მთლად ამ ტყეების გადა-
კაფვასა ფულის მოსაგებლად. მკვი არ
არის, რომ პნანოეი შეისყიდოს იმ
მარცხის ტყესაც იმ ნემეცისაგან.
ამბობენ, ამ პნანოემა ძალიან გაუ-
ჭიროა საქმე იმ ნემეცსაო: გზა შეუ-
ჭრაო შურის-ძიების გამო, რომ იმ
ნემეცს უფრო მეტი მიუცია იმ
ტყეში პატრონებისათვის, ვიდრე თი-
თონ პნანოეი აძლევდაო.

„ამ აჯამეთის ტყის ერთი ნაწილი,
სიერციით ათას ქვევამდე, რომელიც
უწყალობა ხელმწიფემ განსვენებულს
თავადს ბრუზინსკის, იმედი არისო,
რომ ადგილობრივ მცხოვრებლებმა
შეისყიდონო ბ. ლეჟანს შუამდგომ-
ლობით. ღმერთმა ინებოს! დღე ყუ-
რადღება უნდა იქმნე, მიქცეული ეხ-
ლავე ამ ტყეების მდგომარეობაზედ,
თორემ შეიძლება, ეს ტყეები სრუ-
ლიდაც მოკაფონ, რითაც მიეცემა
მრავალნაირი და განუსაზღვრელი ვნე-
ბა აჯამეთის ახლო-მანლო მდებარე
სოფლებს. მას მიეცემა, თუ არა
თითონ მთავრობას, ამ თხოვნით,
რომ დროზედ იყოს მიღებული ამ
ტყეების თაობაზედ რაიმე საშუალება,
მინამ ამისთანა საზოგადო საქმეობა-
ზედ მზრუნველად აღმოუჩნდება სა-

შაული იმაში იყო, რომ ის მიშლიდა
დაბრუნებას საფრანგეთში, რომ მო-
მელოგინებინა. იქნ მითხრა:—შენ
ნება არა გაქვს დასტოვო მამა იმ
ბავშვისა, რომელსაც შენ ატარებ
გვამით. მე შენ თავის დღეში არ გა-
გზავნებ, დიდი კავშირი გვაერთებს
ჩვენ ერთმანეთთან სამუდამოდ; ჩვენ
ერთმანეთს თავს დღეში ვერ გავ-
შორდებით და მე ჯვარს დავიწერ,
რამწამს კი შესაძლებელი იქნება.
შენის მხრით დიდი სიავია, რომ გსურს
თავი დამანებო.“

„ამის შემდეგ ვალად გრაცხდა
დავრჩენილიყავ. მე მჯეროდა იმის
სიტყვები და დარწმუნებული ვიყავ,
რომ აასრულებდა თავის მოვალეობას
თავის შვილის მშობლის შესახებ.
შემდეგ კი მე დავრწმუნდი, რომ იმას
უნდოდა უფრო დიდი ხნით დავტო-
ვებინა თავისი დედაკაცი. ბეფიცე-
ბით, რომ ეს მართალია. მართლდ ის

ზოგადობას ერობა. სჭიროა, რომ
იქმნეს დაცული საზოგადო კეთილ-
დღეობა და რომ ამ საზოგადო კე-
თილ-დღეობის საქმეობას ემორჩი-
ლებოდნენ მილიონების პატრონე-
ბიცა.

* *

ბაზეთი „შრომაში“ ეკითხულობთ:

„შაბათს 24-ს ივლისს, მუთაისში
მოვლიან ძველსაში სასამართლოების
რევიზორად დანიშნულს ტაინი სო-
ვეტნიკს პუტს: პუტს თან მოჰყვება სე-
ნატის ობერ პროკურორის ახნავე
შლაცხანოვი, რომელიც მის თანაშემ-
წედ არის დანიშნული.“

* *

სომხურ „მელუსში“ სწერია:

„ამ დღეებში ავლაბარში გარდიცვა-
ლა ერთი ქართველი მებაზე, ივანე
ბეჟანაშვილი, რომელსაც დარჩენია
ნაღდი ფული 30,000 მან. მიცვა-
ლებულს მემკვიდრე არაფერ დარჩე-
ნია.“

„დროების“ კორექცია

ახალსიხმ, 16 მკათავე. ამ დღე-
ებში მე მომიხდა ჩემს სამშობლო ქ.
ახალციხეში გაელა. მარდაველე თვა-
ლი კვლავუნდულე, მივიხედ-მოვიხე-
დე და დავაკვირდი დროების არა სა-
სამართლო მრავალ მოვლენებებსა.
სხვა ბევრ საგანთა შორის, მომეტე-
ბულად უფრო ერთმა შემთხვევამ მი-
იზიდა ჩემი ყურადღება. შევესწარ სო-
მეხთ კათოლიკეთ და ძირთად ქართ-
ველ კათოლიკეთ ცილობას, ეკლესი-
ის სინდიკების ამორჩევანება; ან
პარველთ აზრუმთგან გარდამოსული-
სავე უგიათ თავიანთთვის ღვთის-მშო-
ბლის მიძინების ეკლესია და დღემდის
უმართეათ თავიანთ ხელითა.

ამ 20-ის წლის წინად, გარდვიდ-
ნენ ჩვენი ახალციხის ძველის ქალა-
ქიდან ქართველთ კათოლიკანი მათ
ახალს ნაწილში მარდას, და იწყეს სია-
რული ლოცვა-წირვანება ხსენებულს
ეკლესიაში, აბრწყინებდნენ მას თა-
ვიანთ უხვის შესაწირავებითა. მაგრამ

მწერდა: „მე ბედნიერი ვარ იმით,
რომ შემძლიან მოგწერო რამდენიმე
სიტყვა, რომ ნუგეში გცე მენს მდგო-
მარეობაში. თუ მართლა ახდება
უბედური შემთხვევა—ნუ გეშინიან,
ჩემო გულით საყვარელო! მე შენთან
ვიქნები, და თუნდაც ბედმა ერთმ-
ნეთს არ შეგვეერთოს გვირგვინით,
საყვარული შეგვეერთებს სამუდამოდ.
მე მეკოდინება, თუ რას თხოულობს
კაცისგან პატიოსნება და სარწმუნოე-
ბა, რომელსაც ჰყავს შვილი—და ვი-
შრომებ დედისაც და შვილისაც ბედ-
ნიერებისათვის“. მაღალ გრაცხ გაე-
უმჯობესო შენი მდგომარეობა იმდენ-
დ, რამდენადაც კი ხელს მამცემს
ჩემი შეძლება. ამაში გეფიცები პა-
ტიოსნებას; გაძლევ სიტყვას პატიო-
სანი კაცისა და მომავალი აფიცრისა.
მა წერილი, რომელიც დარჩება შენ
ხელში, დეე იყოს საბუთად ჩემის სი-
ტყეების სიმტკიცისა.“

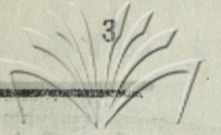
დიდ ხანს მოწვევით მიიწვიეს ქვე-
ლის სახარება და ქადაგების სმენი-
საგარ; ისევე ძველი ნაწილის მკლ-
სიების ეოად ირიცხოდნენ და ძველ-
ვე ქალაქის მღვდელნი ჰყავდათ შე-
ვლელად ყოველს თავიანთ საქმეობა-
ში; ერთის სიტყვით სახელი ამ-
ყო და სახარავი სხვისა. ამასვედ ერ-
საც გული ემღვრეოდათ, მაგრამ ით-
მენდნენ დროების მოთხოვნილები-
დაგვარად!

ბოლოს, როგორც იქმნა ძმური
თანხმობით ქართველ კათოლიკეთ
სამის წლის წინად მიეცათ თავიანთ
ენის მღვდელი და შეირაცხნენ ადგი-
ლობრივი ზეო-თქმულ ეკლესიის
ერად, რომლით უფრო გამამცდნენ
და მოუმატეს ღვთის მსახურებრივ
მოღვაწეობასა. იე დაუხლოდნენ
სომხობას თითქო ერთი დედამისისგან
შობილი შთამომავლობაო.

ამ მშვიდობიან მდგომარეობაში
ჩამოვარდა უეცრად რაცღა ამით
უსიამოვნო მიმართულება. რაღაც
მიზეზებმა გამოიწვიეს ჩვენი ქართვე-
ლობა და მოსთხოვეს ამ დღეებში
სომხებსა, ეკლესიის სინდიკების ორ-
ში ერთიც ქართველი ყოფილიყო,
რომ ჩვენც, როგორც ეკლესიის ერ-
თა, ვიცოდეთ, საეკლესიო შესავლ-
გასავალიო! ამ გვარი ძმური წინად-
დება მეტად იწყინეს სომხებმა და
შესხივლეს თურმე წერილით სომხურს
„მელუს“ რედაქტორსა ესრეთის მოხ-
სენებითა: „ჩვენ მონაწილნი ვართ
რომ გუშინ ნება მივეცით ქართვე-
ლებს თავიანთ საკუთარის მღვდლის
ყოლისა ჩვენს სომხის ეკლესიაში;
ქართულ სახარების და ქადაგებას ყურს
მოჰკრამთ თუ არა, მაშინვე პუტუ-
ტით კარზედ გამოვდივართო; დღესაც
გვთხოვენ, რომ ორ სინდიკში ერთიც
იმათგანი იყოს ჩვენს ეკლესიაში. მსგ
რომ აღუსრულოთ, ხვალ ეკლესიის
შედასმედეველ მღვდელსაც გაიჩენენ და
ასრე ჩვენს სომხის ეკლესიას ქარ-
თველობის ეკლესიად აქცევენო! ამა-
ზედ რჩევას სთხოვენ „მელუს ჰაისტა-
ნის“ რედაქტორსა, რომელიც მეტად

„მეკნისთვის დამღვეს ის დაბრუნ-
და მამასთან. მე დავრჩი აუწერელ გა-
ჭირებაში ღებლინგში (შენის მოახ-
ლეობით), ს.ცა უკანასკნელად ჩვენ
ერთად ვცხოვრებდით. მე გავყდ
რაც კი შებადა, ჩემი შლიანებიც კი
როდესაც იმას მივწერე, რომ მამის-
თვის ეამბო სუყველაფერი სიმართ-
ლით, ის მიპასუხებდა ახალ ამბავ-
„ჩემმა საყვარელმა ცნებმა ფეხი მო-
ტეხაო!“

„თუმცა იმედი არ დამიკარგავს
მაგრამ ვიგოდნე კი ჩემი შეცდომა; ე-
კოდო, რომ ის სრულ-წლოვანი ღ-
თავისუფალი არ იყო, მაგრამ მამის-
თვის უწლოვანობა არ არის ოც-ლა-
სამი წლის ვაჟაკობა. იმას რომ გუ-
ლი ჰქონოდა, მამისთვის უნდა ეთქმ-
„ჩვენ წინ არის დედაკაცი, რომელიც
მი გავხადე დედად და რომელსაც მე
აღუუტქვი ყველაფერი, რაც კი შეი-
ლება, რომ აღითქვას. არ გავუშვებ

დამწერი სწუხს არა იმდენად
საბჭო საგანზედა, ქართველი და
სინდიკატების დადგინების თა-
როგორც ქართველთა სომხუ-
ნის არ მიღებაზედა: გააქვს თავი-
რად სამაგალითო ზღარათა-ზღურ-
ულის, არ აძლევს ნებას, არ
უბრალოდ არც შეიძლება სომხის
გადასახლება ქართული ენის შეტანა,
მხოლოდ დიდი შეცოდება და შე-
ცდის არის! დავიწყებია საბრალოს
კეთილ მაგალითი, რომ მეზუ-
რად შეგვექმნა საუკუნოებში, საქარ-
თლოდ შემოფარებულ, შემოხიზნულ
გვები ჩვენ ეკლესიებში სწორედ-
და ლოცულობდნენ, ერთ მხა-
მეკლესიისა ქართული ლოცვა
ყოფა და მეორე მხარეს სომხუ-
როგორც მოწმობს, ბ. მ. ჩამჩი-
მე ყოფილა მრავალგან, რო-
მე სხალციხესა, შუინდასა, მბო-
და სხვაგანაცა.

ბოლოს ასეთ დასკვნას აძლევს:
რომ ტფილისის ქართველებთან,
თბილისთან და მალაქანებთან არა მარ-
შეისწავლეს სომხური, არამედ
დაცა ლაპარაკობენო, ახალცი-
ხის ქართულ მოლაპარაკე სომხე-
რთა (ასე იხსენებს ქართველ კათოლი-
კოსს) მკირედ ნაწილთა რა დაკარ-
გის, რომ ვერ ისწავლეს სომხური
სხანს სძულთ, არ უნდნან სას-
წებლადაო? თუ აგრეა, უთუოდ
მართლ იმით, რომ ისწავლონ, თუ
და შორს და მშვიდობით მი-
მდინდნენო! (№ 72)...

ახლეთ ჯეროვანი საჩივარი სომეხთ
მოთხოვნისა და ბრძნული რჩევა
სომხურ „მელუს ჰაიასტინს“ რედაქ-
ციისათვის... ამ ნაირი მეცნიერი მწო-
რე-მზომელ - გამკვეთლები რომ
სომეხობასა, რაღა უშავსთ ამე-
რათ-ამენდებინა? ბარაქალა იმით
უგონიერებასა!

მოდოდ სამწუხაროა ქვემარტად
სათი ესრეთი ყოფა-ქცევა! მთელმა
ქვეყნის ტომ-გვარებთან შეიტყეს მე-
ცნიერთაგან ლოლიკურად განაწილე-
ბისა-და-სხვად გვაროვნობისა ტი-

ბიკონისა და სარწმუნოებისა ერთ
მეორეში შეურყენელად, ასე გასინ-
ჯვთ მთიულთა ბარბაროსებმაც გაიგეს
და მიიღეს კიდევ ც, მაგრამ ტფილი-
სის სომხურ „მელუს“ ჯერაც ვერ გა-
უყვია.

მე არ შევეხები ქართველ კათო-
ლიკეთ სინდიკის ამორჩევის საგანსა,
ის ძმური საქმე არის, მრავალი მაგა-
ლითი გვაქვს იმაზედა. ამის წინად
აღრე ტფილისის ქართველ კათოლი-
კეთ ძმთ უმფროსად ჰყავდათ ბ.
დესიშონი და ბ. ბარონ ნიკოლაძე...
ხოლო, რაც შეეხება გვაროვნობას,
ენასა, მოგახსენებთ ამაზედა: ჩვენ
შარშან „ღროებით“ საქვეყნოდ გამო-
ვაცხადეთ და დავამტკიცეთ ჯეროვან-
ის ფაქტებითა, რომ ნამდვილი ქარ-
თველები ვართ ღროებითად შესულ-
ნი სომხის ტიბიკონის ქვეშ.

სხადი ქვემარტებაა რომ, რომე-
ლიმე ტიბიკონი არც სარწმუნოებას
შესცვლის და არც არა გვარ-ტომო-
ბის მოღვმასა. მივხედოთ მთელ მე-
როპიის გვარებსა. მერც ლათინისა და
ვერცარა ბერძნის ტიბიკონი სცვლის
იმით თავიანთ მოდგმობითგან; მაჰმა-
დის მძლავრმან სარწმუნოებამ თუ
ვერ შეიძლოა გაარაბება ამდენი ქვეყ-
ნის ტომობისა ჩვენ თვალ-წინ: ქარ-
თველებისა, სომხებისა, პარსებისა, თა-
თრებისა, ასორებისა, გობტებისა, მაე-
რიტანებისა, დურზებისა, ინდოებისა,
მალრიბებისა და სხვათა, სომხების ტი-
ბიკონს, როგორღა შეუძლია ჩვენი
გასომხება?

პარგად შეიტყოს „მელუს“ ჰაიას-
ტანისა, თუმც ჩვენ სომხური კოთხვაც
ვიციოთ, წერვაცა და ენაც გვესმის
კარგად, გარნა ჩვენი ტუბილი სამ-
შობლოს დედა ენას ქართულს, ქვე-
ყნის დიდებულ არც ერთს ენაზედ
არ გავსცვლით; როგორც დღემდის
მარად, ვგრედ დღის წაღმართ საქარ-
თველოს მიწაც ჩვენი, წყალიცა, ენა-
ცა და ხალხობისა. ჩვენს ჩვენს
კარ-მიდამოში და ჩვენს მამულში
არგის არ ვაბატონებთ და არც არა
ვაბრძნებინებთ.

ლანძღეს, ასე რომ ადვოკატის დაჭე-
რა მომანდა. შემდეგ ობერ-კამისარმა
ლანდშტეინერმა მენაში მიმიწვია: ის
უფრო უბატონსოდ მომექცა: იმან
შემომამაჟია 4,000 გულდენი, თუ
მე ხელ-წერილს მიეცემდი, რომ გრა-
ფი ბენრიხი ძუდენგოვე ან იყო მამა
ჩემის შეილისა!.. მე ზიზლით უარ-
ვეყვი ეს წინადადება.

„ამათ არ ესმოდათ, რომ დედაკაცს
შეუძლიან დაეცეს და ამასთანვე არ
დაჰკარგოს თავის პატიოსნება. წინა-
დადება, რომ ხელ-წერილი მიმეცა,
ბენრიხი არ არის მამა ჩემის შეილი-
სა, მივიღე დაბადების შემდეგაც...
მს გაუპატურებდა საშინელებათა. სურ-
ვილი, რომ ნაშობი შეილი გავაუბე-
დურა—ეს მომატებულთა. ამის და-
ბადება თუმცა უკანონოა, მაგრამ სა-
სარცხელიო კი არ არის. მე აღარ
ვლაპარაკობ იმ სიღარაბებზედ, რომე-
ლიც მე მომელოდა, რომ კიდევ მე-

ჩვენ წინაბრთ მრავალ-მხა ეკლესიე-
ბი დაუთმიათ თქვენთვის, რომ დღეს
თქვენ ხელთ არის სოფელ-ქალაქებში!
რატომ არ გადავიხდით და არა გყრ-
თ საყდრებიდგან გარეთ? თქვენ კი აგ-
რეთ რჩევას აძლევთ, —
ლაითხოვეთ ეკლესიადგანო, მშვი-
დობის ჩამოგდების მაგიერ?

.
.
.
ვინმე მესხი.

უცხოეთი

მევიპტეს ამბები

თუმცა მევიპტის ქედებმა მოლალა-
ტედ და არეულობას მოთავედ გამო-
აცხადა არაბი-ფაშა და უბრძანა ჯარ-
საც, რომ არ დამორჩილონ არაბის
ბრძანებასა, მაგრამ ის მინც თავისას
არ იშლის, შერიგებას არ აპირებს და
დიდს მზადებაშიაც არის. არაბიმ გარ-
დასახადიც მოსთხოვა ხალხს. ჯერ
ჯარში 12,000 კაცი ჰყავსო არაბი-
ფაშას. შაირში სრული მშვიდობია-
ხობა არის. აქ შეუდგენია არაბი-ფა-
შას მახმუდ-ფაშის შემწეობით ახალი
სამინისტრო. შოველი მამა-კაცი, რომ-
მელსაც კი შეუძლიან იარაღის ტა-
რება, არაბიმ გახადა ვალდებულად,
რომ საომრად გამოვიდეს.

— ბაზ. „Times“-ში დაბეჭდილია
არაბის წერილი ზღადასტონთან, და-
წერილი იმ დრომდინ, სანამ ინგლი-
სელები მიადგებოდნენ ალექსანდრია-
სა და ყუმბარებს დაუშენდნენ. არა-
ბი ამბობს წერილში, რომ ერთი თო-
ფის გამოსროლა ინგლისელებისაგან
დაიფიწყებს, უარს-აყოფინებს მევიპ-
ტეს ყოველივე პირობებს. მეროპიე-
ლებს ყოფა-ცხოვრება აიწერება, მალ-
ზედ კონტროლი მოისპობა, არხები
დაინგრევა, მისელო-მოსელო ვაწყდება.
მაჰმადიანების ჭანატიზმი გაიღვიძებს,
რომ გამოავაცხადოთ სარწმუნოებითი
ომი სირიაში, არაბეთში, ინდოეთში.
— მრთ მხედარს, რომელიც სტამ-
ბოლიდამ ჩასულა ალექსანდრიაში,

ლოცხლნა. მე რომ მეთხოვნა შემ-
წერა ხალხისთვის, ადვილად მოვი-
პოვებდი ყველას. მე ეს არ მაურს;
მე მრცხენია იმისი, რომ ვენდე იმის-
თანა კაცს, რომელიც ღირსი არ იყო,
და ამისათვის აღარ მინდა სიცოცხლე.
ბედნიერად ვრაცხ ჩემ თავს, რომ ჩემი
ტანჯვა და სიცოცხლე მალე დაბო-
ლოვდება. ჩემში ყოველივე მოკვდა,
თავის დაცვის გრძობაც კი.

„პლინა, რომელიც მე აქ მოვიყვა-
ნე და რომელიც მე მეკუთვნის სუ-
ლით, თავს არ მანებებს სიკვდილის
დროსაც. მე ყოველ ღონის-ძიებას
გვმარობ, რომ გადავათქმეინო რო-
გორმე; მაგრამ ამას მე ყველაზე მო-
მეტებულად ვუყვარვარ ქვეყანაზედ
და სურს ჩემთან სიკვდილი. ჩვენ
გესურს ორთავეს, რომ მეაში ვიყ-
ნეთ დამარხულნი და არ წაგვიღონ

უბოვნესო ბევრი საბუთებში...
სხანს, რომ არაბი-ფაშას...
ჰქონია პანისლამიტების დასთან (და-
სი, რომელსაც ჰსურს მთელი ქვეყნის
მაჰმადიანებისაგან ერთი კავშირი,
ერთობა დაადგინოს), რომელიც თვით
ხონტქრის სასახლეში მოქმედებს.
ბევრი ხონტქრთან დაახლოებულინი,
მაღალი წოდების პირნი არიან გახვე-
ულნი ამ საქმეშიო.

— არაბი-ფაშა დეკლარაციით აუწ-
ყებს მსმალეთის მპარტებლობას თა-
ვის გარდაწყვეტილებას: „ისხანს ის-
ლამი დალუბვისაგან და დაამხოს ურ-
ჯულოთა ბრძნებულობა.“

— ლესესპი (სუფის არხის გამყ-
ვანი) მევიპტედამ იწერება, რომ
არაბი-ფაშას არ ჰსურსო, რომელიმე
სახელმწიფომ დაიქიროს სუფის არხი
და იმ აზრის მომხრეაო; რომ ყველას
თავისუფლად სარგებლობა შეეძლოს
იმითაო.

თფილისის სამკურნალო

ავათმეოფეები მიიღესან დიდის რვა
სასათიდამ თორმეტ სასათამდის.

ორ შახათს გარდაღვინი და ლი-
სიციკვი—შინაგან ავათმეოფეობისა; კელ-
დიში სიფილისტიკური და სირურგიული
ავათმეოფეობისა; ბასუტკვი—ბუბიაბის,
ქალების და ყმაწვილების ავათმეოფეობი-
სა; ბახაუკვი მარღვეპის სისუსტის და ში-
ნაგან ავათმეოფეობისა.

სამ შახათს. მინკვიინი—სირურ-
გიული ავათმეოფეობისა; ლისიციკვი—
შინაგან ავათმეოფეობისა; კელდიში—სი-
ფილისტიკური და სირურგიული ავათ-
მეოფეობისა; ბასუტკვი—ბუბიაბის, ქა-
ლების და ყმაწვილების ავათმეოფეობისა;
ბახაუკვი და დანიელ-ბუგკვი—მარღვეპის
სისუსტის და შინაგან ავათმეოფეობისა.

ოთხ შახათს. ლისიციკვი და მი-
რამანკვი შინაგან ავათმეოფეობისა; კელ-
დიში—სიფილისტიკური და სირურგიუ-
ლი ავათმეოფეობისა; ბასუტკვი—ბუ-
ბიაბის ქალების და ყმაწვილების ავათ-
მეოფეობისა; ბახაუკვი—მარღვეპის სისუს-
ავათმეოფეობისა.

საფრანგეთში. მს ჩვენი უკანასკნელი
სურვილია. მარაა დამენ-დადმონი.

10-ს ივნისს 1882 წელს.

მს წერილი იღვა კონვერტში, რომ-
მელიც შავი ლაქით იყო დაბეჭდილი
და ზედ ჰქონდა წარწერილი: „წაიკით-
ხოს სიკვდილის შემდეგ“. მეორე კან-
ვერტში იღვა წერილი რენვილილისა,
რომელშიაც ის ამბობდა, რომ არა-
ვითარი ბრალი არა აქვს ამის მეგო-
ბარს ამის სიკვდილში, რომელიც ეს
სწვევტავს, მხოლოდ იმისათვის, რომ
ძრიელ უყვარს თავის ამხანაგი და არა
ჰსურს უამისოდ სიცოცხლე“.

მ. გ.—ისა.

(დასასრული შემდეგში)

სუთ შაბათს. ღისინი — შინაგან ავთმეოფობისა; კელდში — სიფილის-ტიკური და სირურგიული ავთმეოფობისა; ბასტოვი — ბუბიაზის, ქალების და უმწვიღების ავთმეოფობისა; ბასაკვი — ძარღვების ავთმეოფობისა.

შარს სკეგს. მინკვინი — სირურგიული ავთმეოფობისა; ღისინი, მი-ფიშინი და დანიელ-ბეკვი — შინაგან ავთმეოფობისა; კელდში — სიფილის-ტიკური და სირურგიული ავთმეოფობისა; ბასტოვი — ბუბიაზის, ქალების და უმწვიღების ავთმეოფობისა; ბასაკვი — ძარღვების სისუსტის ავთმეოფობისა.

შაბათს. ღისინი — შინაგან ავთმეოფობისა; კელდში — სიფილის-ტიკური და სირურგიული ავთმეოფობისა; ბასტოვი — ბუბიაზის, ქალების და უმწვიღების ავთმეოფობისა; ბასაკვი — ძარღვების სისუსტის ავთმეოფობისა.

განსახლებანი

მოსამზადებელი სოლა

ე. თ. დოღვაგო-სახურგვისა

ამ ქმად გადატანილ არის ძონსუ-ლის ქუჩაზე, სლინკოს სახლებში, № 14. სწავლა და მიღება ყმაწვილების ორივე სქესისა გრძელდება. სრული პანსიონერები იხდიან თვეში 40 მან., არა-სრული 25 მან.; გარედამ მომ-სეღელი ყმაწვილები 8 საათ.—1 საათ.—6 მან., ნასაღილევს სწავლე-ბით კ 10 მან. (4—3)

მიცვალებულის შენახვა

(ბალსამით გაკეთება)

ახლად მოგონილის სისტემით, გვამის გაუჭრელად, სისხლის მიღებში წამლის შეშვებით. ისეთ ნაირად შეინახება მიცვალებულის გვამი, რომ რამდენიმე კვირისა და თვის განმავლობაშიც არ გაფუჭდება.

ფასი 40 მანეთიდან 120 მანეთამდე. ბალსამის საშუალების გარდა, ყინუ-ლითაც ვაკეთებ მიცვალებულის გვამს.

ფასი 15 მან. 25 მანეთამდე. ადრესი: შარსმის მოიჯარადრე კა-დურინი, ვორნტოვის წყლის-ნაპირა ქუჩაზე. (3—2)

ბოლგარულ-ინგლისური გუთანი გო-ნვარდისა მსურველთ შეუძლიანთ გამა-იწერონ თ. ა. პპინოვისაგან, რომელიც არის აგენტი ბ. გოგარდისა.

განტარა შეპინოვისა არის ტფილი-სის ქაღალში, აწერუნის სახ.ში, დეორ-ტოვის ქუჩაში. (6—6)

გ. ნიკოლოზის-მე იოსელი-ანი იღებს თვისს ზანსიონში ყმაწვილებს პირობით მოსამზა-დებლად სხვა-და-სხვა სასწავლე-ბლებში. ადრესი: მისილოვის ქუჩა № 81. (5—4)

ვახტანგ დღიურად და თვეობით იაფათ მებღიროვან ოთახებს, სახელად

„ლივადია“

გოლოვინის პროსპექტზე. (20—13)

ვალაზია

სალიანის თევზეულისა

უცხადებს საზოგადოებას, რომ მან ახლად მიიღო სალიანში მარტში დაჭე-რილი თევზეული საგანგებოდ მომზადე-ბული და ისეილება წვრილად და შარ-ტიითაც. აქვე ისეილება ყოველ დღე მო-სარშული თევზეული. მალაზია იმეოფება თამამოვის ქარვასლის ქვეშ. (12—5)

ბრიტოროვის წიგნის მალაზიაში (ბა-ლის პირ-და-პირ) და ბ-ნი იოანის სინთან (ოკრუტის სულის ქვემოთ) ისეილება წერა-კითხვის საზოგადოებ-გამოცემა:

წითელი ფარანი, ფასი 15 კ. ხატურა — — — 10 კ.

დაიბეჭდა და ისეილება ბრ. ჩარკ-იანის ქართული წიგნის მალაზიაში:

თამარ დედოფალი

შედგენილი

კ. ბ — შვილისაგან

გამოცემა

საქ. ჭიჭინაძისაგან

ფასი ერთი აბაზი.

ახალი ქართული

ქარაბალინი

ისეილება ტფილისში: შვედლოვის და გრიჭოროვის წიგნების მალაზიაში; შუთაისში: მურადლოვის და ჭიჭინაძის წიგნების მალაზიაში.

ფასი შლიანის ერთი მანეთი.

დაიბეჭდა და ისეილება

ქურეშ

ქარაბანის უპილის

მოთხრობა,

მეთოთხმეტე ნაწილი.

მსურველთ შეუძლიანთ მოითხო-ვონ შარველის ნაწილიდან ვიდრე უკა-ნაკნელ ნაწილამდე მელიქიშვილის სტამბაში, ბატონ ნიკო პაბლაძეს-თან.

ქართულ მალაზიაგან ნათარგმნი

მოთხრობანი

წიგნი მეორე.

ისეილება ტფილისში: შვედლოვის-თან, ჩარკიანთან და ბრიტოროვის წიგნის მალაზიაში (ბალის პირ-და-პირ).

შუთაისში: ჭიჭინაძის და ნიკოლა-ძის მალაზიაში.

გორში: მ. ძერესელიძესთან.

დაიბეჭდა და ისეილება ბრ. ჩარ-კიანის ქართული წიგნის მალაზია-ში

გამოცემის

საერთო მფლობელობაზე

თსულებსა

ანტონ შურცელაძისა

გამოცემული

საქარ ჭიჭინაძისაგან.

ფასი თითო წიგნისა ერთი აბაზი

გამოვიდა ცალკე წიგნათ

დ რ ა მ ა

სამ შობლო!

ისეილება შარველოვის საბავთოში.

ფასი 60 კაპ.

(20—11)

გიგლიოგრაფიული განსახლება.

ბუნების ძარი, ანუ ყრმათათეს-საკითხავი წიგნი უმცროსს ვა-სებში სასამარებელი, შედგენილი ი. გოგუბაშვილისაგან, დაიბეჭდა მეოთხე შეცვლილი გამოცემა და ისეილება გრიჭოროვის წიგნის მალაზიაში, კუ-კის სიღის უერთან. ფასი თხუთმეტი შაური. სასწავლებლებს და კემო-პირებს, რომელნიც იყიდიან ხაღდს ფულზედ ერთად თხუთმეტს კგემ-პიარისა, ანუ მომეტებულსა, დაეთმობა კგემპლიანო თოისმეტ შაურად; ვინც ოც-და-ათს კგემპლიანოს იყიდის, წიგნი მიეცემა ტამეტ შაურად; უდისათვის უნდა დაემტოს სამი შაური.

პარტა საქართვლონი, მეორე შეცვებული გამოცემა; ისეილება იმავე მალაზიაში. ფასი სამი აბაზი; ვინც ათს კგემპლიანოს იყიდის, გარტა მიეცემა თერთმეტ შაურად, ოცი კგემპლიანოს მიეღვეს—ათს შაურად.

დაიბეჭდა გამოცემული წიგნები
თფილისის წიგნების მალაზიაში
ი ბ ა მ - ა რ ა მ ი

ქილოვისაგან და სიბრძნე-სი-გან კალექტორი თ. რ. ერისთავის

ისეილება

თფილისის წიგნის მალაზიაში ახლად გამოცემული რუსულს ენაზე წიგნები

Грузинскія крестьянскія грамоты и судебные акты, промоты и письма грузинских и сидских царственных особъ. (Материалы для истории древней Грузии).

сост. Д. П. Пурцеладзе

შუთაისში ისეილება ჭიჭინაძის მალაზიაში.

ფასი ერთი მანეთი

ტამბისა

საკვება ხორაგეულებათა, რომელთა იყიდებიან თფილისის ბაზრებში, სწავლა და დატარებთ 16 ივლისის 1 აგვისტომდე.

ბამომცხვარი პური: ხორბლის ფქვილი

პირველის ხარისხის — 1 გირ. 5
მეორის „ — 1 გირ. 3
მესამის „ — 1 გირ.

იმვე ფქვილი. თორენში გამოცხვარი პირველის ხარისხის — 1 გირ. 5
მეორის „ — 1 გირ. 4

ჰვარის-მამის პური:

პირველ ხარის. ლავაში 1 გირ. 6
მეორის „ „ — 1 გირ. 5
მესამის „ „ — 1 გირ. 4

ძროხის ხორცი:

პირველის ხარისხის — 1 გირ. 9
მეორის „ „ — 1 გირ. 7
სუკი — — — 1 გირ. 15

ცხვრის ხორცი 1 გირ. 10

ლორის ხორცი:

პირველი ხარისხის — 1 გირ. —
მეორის „ — 1 გირ. —